

шеше въ писмата, че скоро тъ пакъ ще бждатъ заедно и щастливи, както преди три месеца, когато е тръбвало той да замине. Значи, тя е имала още единъ. Съ тази страшна мисъл азъ не можахъ да се справя.

Горката, не бъше забелязала въ бързината, когато е събирала да ми върне писмата, че е поставила и тъзи отъ другия.

И никога нѣма да узнае, че азъ съмъ чель тъзи писма. Тя знае за моята изнѣвера, но случайността ми доказа и нейната.

Азъ дълго време мислихъ следъ това, да ѝ върна ли писмата отъ другия, които по недоглеждане ми бъше изпратила...